

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 7 november 2019 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen (zo leest het college) de beslissing van de examinerator d.d. 5 juli 2019 en de examencommissie Erasmus MC van 22 augustus 2019, allen hierna aangeduid als verweerder.

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 1 mei 2019 het tentamen 3C1-blok (het tentamen) afgelegd, waarbij zij het cijfer 5,4 heeft behaald, definitief vastgesteld op 5 juli 2019. Appellante heeft op 6 juni 2019, 5 juli 2019 en 21 augustus 2019 van examinerator nadien een inzage c.q. feedback heeft gekregen in het door haar afgelegde tentamen. Uit het beroepschrift blijkt dat het beroep eerst en in de kern gericht is tegen het gegeven dat appellant het ten eerste niet eens is met de beoordeling van het hertentamen 3C1. Voorts wenst zij om studievertraging te voorkomen toegelaten te worden tot de master geneeskunde althans het voorbereidend onderzoek van de master. Bij schrijven van 1 oktober 2019, op 2 oktober 2019 door het college ontvangen, heeft appellant beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissingen van verweerder. Het college heeft op 7 oktober 2019 het beroepschrift doorgezonden aan de secretaris van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het college. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 22 oktober 2019 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 7 november 2019. Appellant, vergezeld en bijgestaan door, advocaat te Rotterdam, is ter zitting verschenen. Namens verweerder was aanwezig,, lid en, secretaris.

2. Motivering

- I. Appellant is, kort samengevat, de mening toegedaan dat het tentamen niet juist is beoordeeld. Bovendien stelt zij dat zij vanwege medische redenen enerzijds niet binnen de termijn van zes weken in beroep heeft kunnen instellen en anderzijds dat zij niet in staat was om de bachelor volledig af te ronden. Derhalve zou verweerder ten onrechte bij haar de "harde knip" toepassen en dient zij om studievertraging te voorkomen alsnog toegelaten te worden tot de master, althans het voorbereidend onderzoek van de master.

- II. Verweerder stelt, kort samengevat, primair dat appellante niet ontvankelijk is, nu haar beroepsschrift meer dan tien weken ná het verstrijken van de wettelijke beroepstermijn is ingediend. Bovendien kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, danwel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Voorts kan het schrijven van verweerder d.d. 22 augustus 2019 niet worden aangemerkt als een besluit. Ten slotte zijn er geen onregelmatigheden geconstateerd bij de totstandkoming van het cijfer en kan appellante zonder afgeronde bachelor conform artikel 7.30b WHW en artikel 2.1 van de Onderwijs en Examenregeling Master Geneeskunde Erasmusarts 2020 niet toegelaten worden tot de master. Het voorgaande brengt met zich mee dat het beroep primair niet-ontvankelijk en subsidiair ongegrond dient te worden verklaard.
- III. Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

ontvankelijkheid

Ter zitting is vast komen te staan dat een rechtsmiddelverwijzing ontbrak. Het College is van oordeel dat het ontbreken van een rechtsmiddelverwijzing bij een besluit in beginsel leidt tot verschoonbaarheid van de termijnoverschrijding, mits appellante daarop een beroep doet, stellende dat de termijnoverschrijding daarvan het gevolg is. Dit beginsel lijdt uitzondering indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat appellante tijdig wist dat zij binnen een bepaalde termijn beroep moest instellen. Van bekendheid met de termijn kan in ieder geval worden uitgegaan indien appellante voor afloop van de termijn reeds werd bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener. Niet gebleken is dat appellante tijdig wist dat zij binnen een bepaalde termijn beroep moest instellen en dat zij voor afloop van de termijn werd bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener. De termijnoverschrijding acht het college derhalve verschoonbaar. Appellante is dus ontvankelijk in haar beroep.

De beoordeling van het tentamen

In artikel 7.12b lid 1 sub b van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna "WHW") staat het volgende:

"[De examencommissie heeft als taak en bevoegdheid] het vaststellen van richtlijnen en aanwijzingen binnen het kader van de onderwijs- en examenregeling, bedoeld in artikel 7.13, om de uitslag van tentamens en examens te beoordelen en vast te stellen"

Vervolgens staat in het artikel 7.12c lid 1 WHW:

"Voor het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag daarvan wijst de examencommissie examinatoren aan."

Krachtens de hiervoor aangehaalde artikelen behoort de beoordeling van het tentamen exclusief tot de bevoegdheid van de examinatoren. Het College toetst derhalve of de besluitvorming van verweerder, voldoende zorgvuldig is geweest en of zij voldoende is onderbouwd. Dit betekent dat de beoordeling slechts voor vernietiging in aanmerking komt indien vast is komen te staan dat niet is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

Appellante stelt dat de beslissing van verweerder in strijd is met de zorgvuldigheid en motiveringsplicht. Het College heeft geconstateerd dat er meerdere inzagemomenten voor appellante zijn georganiseerd en dat de beoordeling is vastgelegd in een antwoordenmodel, waarin het beoordelingskader duidelijk wordt weergegeven en waarin de score van appellant wordt toegelicht.

Het College stelt voorop dat van de professionele deskundigheid van de examinatoren met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling uitgegaan dient te worden. Toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is het College van oordeel dat deze beoordeling in rechte stand kan houden. Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, heeft het College niet tot een andersluidend oordeel kunnen brengen. De stelling van appellant dat er sprake is van een onzorgvuldig en onvoldoende gemotiveerd besluit is naar het oordeel van het College, voldoende door verweerder weersproken.

Ten aanzien van de toelating tot de Master c.q. het Master onderzoek

Slechts ten aanzien van beslissingen zoals belichaamd in artikel 7.61 lid 1 van de Wet op Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) is het College bevoegd een oordeel te vormen. Het College stelt vast dat er geen sprake is van een beslissing van verweerder zoals bedoeld in artikel 7.61 lid 1 WHW, maar dat het zuiver gaat om een mededeling van informatieve aard. Deze mededeling, zijnde een bericht dat er tot op heden 37 studiepunten zijn behaald van het bachelor 3 curriculum en dat daarmee de opleiding niet voltooid is en als zodanig met de master niet kan worden gestart, is niet gericht op enig rechtsgevolg. Het gegeven dat het zorgvuldiger zou zijn geweest om het verzoek op grond van artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht door te zenden naar het instellingsbestuur maakt dit niet anders.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat appellant niet-ontvankelijk wordt verklaard voor zover haar beroep zich richt tot toelating van de master c.q. het master onderzoek.

3. Uitspraak
Het College,

- I. Verklaart het beroep gericht voor zover gericht tegen de vaststelling van het cijfer ongegrond;
- II. Verklaart het beroep gericht voor zover gericht tegen de toelating tot de master c.q. het master onderzoek niet -ontvankelijk.